

ses endvidere, at der i Forstærkningskapitainsklassen for Diebliffet er 16 Batancer, og at der i det forestaaende Jemaar paa Grund af Alder skal entleddiges 7 høiere Officerer og 26 Kapitainer af Forstærkningen. Da nu Tilgangen til Kapitainsklassen i Forstærkningen maa forudsættes væsentlig, at skulle finde Sted fra Premierlieutenanter af Linien, der falde for Aldersgrændsen, maa de paa Grund af den Omkændighed, at det kun vil være et forholdsvist ringe Antal netop af denne Del af Officersklassen, som vil falde for Aldersgrændsen i de første fem Aar, antages for sikkert, at den større Del af de saaledes optaaende Batancer i Forstærkningens Kapitainsklasse ikke vil kunne besættes paa denne Maade; og det maa derfor formodes, at ved Udgangen af de fem første Aar vil Antallet af Batancerne i Forstærkningskapitainsklassen være steget til at omfatte omtrent $\frac{2}{3}$ Dele af det normale.

Vi have nu i Lovforslaget bragt nogle Midler i Forslag, der skulle søge at afhjælpe de tilstedeværende Mangler. Vi have søgt at indskrænke disse til saa faa som muligt og tillige kun holdt os til saadanne, ved Hensyn til hvilke der ikke har været nogen væsentlig Uenighed i tidligere Tid, til saadanne, som for en stor Del ere bragte i Forslag af tidligere Ministre og have faaet Tilslutning fra begge Rigsdagens Thing. Med Hensyn til Sekondlieutenantsklassen vil det vides, at Vanskeligheden ved at skaffe Tilgang til den ligger i den lange Uddannelsesetid. Der foreslås nemlig, at den Paagjældende ikke alene skal være vaabensvæt som Menig, men tillige at han skal have gennemgaaet en Korporalskole, være bleven udnævnt til Korporal og dernæst have gennemgaaet en særegen Sekondlieutenantskole; for Fodfolkets Vedkommende medgaa der saaledes 27 Maaned, inden Nogen kan udnævnes til Sekondlieutenant, medens de øvrige Værnepligtige af samme Vaaben ikke ligge længere end 6 eller høist 15 Maaned inde til Tjeneste. Det maa derfor forudsættes som sandsynligt, at en Indskrænkning i denne Uddannelsesetid vil kunne bidrage til at skaffe en forøget Tilgang til Sekondlieutenantsklassen. Men det er en Selvsølge, at der til en saadan Indskrænkning maa knyttes et Supplement, som kan foranlede, at der ved ikke lides noget Tab med Hensyn til den virkelig nødvendige Uddannelse af de Paagjældende. Det er af denne Grund, at det er foreslaaet, at

Uddannelsen af Sekondlieutenants elever ikke — saaledes som nu — skal foregaa samlet for alle Vaabenarter ved Officersskolens yngste Klasse, men derimod være fordelt til særlige Skoler for hvert Vaaben. For Fodfolkets Vedkommende er der dog ikke stillet Forslag om, at Sekondlieutenants elevernes Uddannelse skal henlægges enten til Brigaderne eller Bataillonerne; vi have troet, at det vilde være det Naturligste ved en Foranstaltning af en saa midlertidig Karakter som den foreslaaede at bibeholde det Apparat, som allerede er tilstede, nemlig Officersskolens yngste Klasse, og at lade dem blive anvendt i Overensstemmelse med en tidligere Krigsministers Forslag til udelukkende Uddannelse af Sekondlieutenants eleverne for Fodfolket. Svad Premierlieutenantsklassen angaar, da har Hærens Princip jo været det, at de, der ville indtræde som faste Officerer i Hæren, skal gennemgaa alle Grader, skal være Menige, Underofficerer og Sekondlieutenanter, dernæst gennemgaa en særlig Uddannelseskole og først efter at have bestaaet Prøverne der udnævnes til Premierlieutenanter. Der vil paa den Maade for de Paagjældende hengaa i det Mindste de 27 Maaned, som behøves for at blive Sekondlieutenant, og de 9 Maaned, som forløbe mellem den Tid, hvor de Vedkommende ere udnævnte til Sekondlieutenanter, og det Tidspunkt, da de kunne indtræde i Officersskolens næstældste Klasse. Dernæst vil der hengaa de to Aar, som skulle tilbringes i denne Klasse, eller ialt mere end fem Aar. Hvis den Paagjældende efter Udnævnelsen til Premierlieutenant fortsættes til et andet Vaaben end det, hvortil han tidligere har hørt, f. Ex. fra Fodfolket til Artilleriet, vil der medgaa en yderligere Tid til den særlige, praktiske Uddannelse ved det nye Vaabens skole, eventuelt en Uddannelsesetid i Officersskolens ældste Klasse. Det vil ses, at dette er en meget lang Vej. Det kunde være godt nok, at den Paagjældende fik alle disse mange Uddannelsesmaader, dersom ikke Livet var saa kort, at der ikke var Tid til saa mange forberedende Skridt. Staten vilde kunne drage langt mere Nytte af de Paagjældendes militære Liv ved en henfigtmæssigere Anvendelse af Uddannelsesetiden; efter den nu gjældende Ordning kommer den Paagjældende først til at indtræde som fast Officer i Hæren gennemsnitlig, som Erfaringen viser, med 25 Aars Alderen. Vi foreslæver ikke skulde være saa gamle ved Indtrædelse i Premierlieutenantsklassen,